

Rozważania: niedziela 3 tygodnia czasu zwykłego (rok B)

Rozważanie na niedzielę 3 tygodnia okresu zwykłego (rok B). Proponowane tematy to: Nawrócenie niniwitów; Jezus zmienił życie apostołów; Przypomnijmy sobie impuls pierwszego nawrócenia.

21-01-2024

- Nawrócenie niniwitów;
- Jezus zmienił życie apostołów;

- Przypomnijmy sobie impuls pierwszego nawrócenia.
-

PIERWSZE CZYTANIE mówi o misji Jonasza jaką otrzymał od Boga:

„Wstań, idź do Niniwy, wielkiego miasta, i głosź jej upomnienie, które Ja ci zlecam”. Prorok wyruszył więc i zaczął głosić: „Jeszcze czterdzieści dni, a Niniwa zostanie zburzona”.

Niniwici uwierzyli w słowa Jonasza i „ogłosili post i oblekli się w wory”.

„Zobaczył Bóg czyny ich, że odwrócili się od swojego złego postępowania. I ulitował się Bóg nad niedolą”:

katastrofa, która groziła Niniwie, ostatecznie nie nastąpiła (por. Jon 3,1-5.10).

Każde nawrócenie wymaga wolnej woli: główną osobą zainteresowaną zmianą jest ona sama. Ale nie chodzi tylko o zmianę pewnych

zewnątrznych zachowań, ale o coś znacznie głębszego: chodzi o to, by Bóg, a nie wzorce tego świata, był centrum naszego życia. „Jest to decydująca zmiana wizji i postawy. W istocie grzech, zwłaszcza grzech światowości, który jest jak powietrze, przenika wszystko, przyniósł mentalność, która dąży do potwierdzania samych siebie przeciwko innym, a także przeciwko Bogu”^[1]. Mieszkańcy Niniwy porzucili swoje dawne przywiązania, tę nieprawość, która dotarła przed oblicze Pana (por. Jon 1,2), i przyjęli ofiarę i pokutę, aby zdobyć Bożą przychylność, która była niczym innym, jak osiągnięciem ich własnego szczęścia.

Przesłanie jakie Pan skierował do Niniwitów zachęcało ich do zdystansowania się od ziemskich rzeczy i uznania, że tylko to, co pochodzi od Niego, może uczynić ich szczęśliwymi. Przyjęcie tego

wezwania oznacza przede wszystkim zaufanie Jego słowu, pozwolenie, by dać się uzdrowić przez Boga i otwarcie się na Jego towarzystwo. W ten sposób On działa na nasze dobre dążenia i wzmacnia nasze wysiłki, by za Nim podążać. „Dla dziecka Bożego - mówił św. Josemaría - każdy dzień powinien być okazją do odnowy, w poczuciu pewności, że z pomocą łaski dotrze do końca drogi, którym jest Miłość. Dlatego jeśli zaczynasz i ciągle zaczynasz od nowa — jesteś na dobrej drodze. Jeśli masz ducha zwycięzcy, jeśli walczysz, z pomocą Bożą zwyciężysz! Nie będzie takiej trudności, której byś nie mógł pokonać!”^[2].

EWANGELIA mówi nam również o zaproszeniu Jezusa do nowego życia. Gdy tylko dowiedział się, że Jan został aresztowany, Pan udał się do

Galilei, aby głosić: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże.

Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!”. Następnie św. Marek opowiada o powołaniu pierwszych uczniów: „Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. Jezus rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi»” (Mk 1,14-18).

Chrystus jest „wielką światłością” (Iz 9,1), która oświeciła mieszkańców Galilei i apostołów. On jest fundamentem nawrócenia i powołania uczniów. Jeśli ci ludzie zmienili swoje życie, to właśnie dlatego, że Jezus ich powołał. Czasami niemożliwa może wydawać się „zmiana życia, porzucenie drogi egoizmu, zła, porzucenie drogi grzechu, dlatego że koncentrujemy wysiłek nawrócenia jedynie na nas

samych i na własnych siłach, a nie na Chrystusie i jego Duchu (...). Nasze przyłgnięcie do Pana nie może ograniczać się do wysiłku osobistego, powinno natomiast wyrażać się w ufnym otwarciu serca i umysłu na przyjęcie Dobrej Nowiny Jezusa”^[3].

Pierwsi uczniowie byli w stanie rozpoznać w Jezusie wielkie światło, które oświeślało ich życie. To spotkanie zmieniło bieg ich życia. Dlatego „natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim” (Mt 4,22). To, co było istotną częścią ich codziennego życia - łowienie ryb - zostało wówczas włączone i podporządkowane planom, które wyznaczył im Nauczyciel. Oczywiście, Jezus nie prosi wszystkich ludzi, aby w ten sposób porzucili swoje sieci. Jednak każde powołanie „jest tym, co nadaje poczucia misji w pracy, tym, co uszlachetnia nasze istnienie i nadaje mu wartość. Jezus wkracza do duszy

— Twojej, mojej — biorąc ją w posiadanie. Tym właśnie jest powołanie”^[4].
—

OTWARCIE serca i przyjęcie Bożego wezwania do nawrócenia jest pierwszym krokiem na drodze do świętości. Apostołowie zdecydowali się pójść za Jezusem, ale musieli jeszcze wiele zmienić w swoim życiu. W tym sensie św. Josemaría napisał: „Nawrócenie jest sprawą jednej chwili; uświęcenie jest zadaniem na całe życie. Ziarno miłości, które Bóg zasiał w naszych duszach, pragnie wzrastać, przejawiać się w czynach, wydawać owoce, które w każdej chwili będą zgodne z tym, co jest miłe Panu. Stąd też niezbędna jest gotowość rozpoczynania na nowo, odnajdywania na nowo - we wciąż nowych sytuacjach swojego życia -

światła i impulsu pierwszego
nawrócenia”^[5].

Jezus nie wymaga od nas idealnego życia. Chce, jedynie abyśmy nie oddalali się od Niego: to jest źródłem naszej skuteczności, a nie brak słabości. Dlatego kluczowe jest nie to, by nigdy nie upadać, ale by w każdej chwili chcieć zaczynać od nowa i nieustannie dążyć do zjednoczenia z Panem. Kiedy uznajemy naszą kruchość, lepiej poznajemy samych siebie, a także sposób działania Boga, który zawsze wychodzi nam na spotkanie i czyni to ze szczególną czułością kiedy odkrywamy i akceptujemy nasze wady.

Wspomnienie naszego pierwszego powołania, kiedy pozwoliliśmy Jezusowi być centrum naszego życia, może nam pomóc, gdy nasze życiowe błędy stają się wyraźne i napełniają nas poczuciem zagubienia.

„Przypomnij sobie swoją Galileę i idź w jej kierunku. Jest to „miejsce”, gdzie osobiście poznałeś Jezusa, gdzie dla ciebie nie pozostał On postacią historyczną, jak inni, ale stał się najważniejszą osobą w życiu: nie Bogiem odległym, lecz Bogiem bliskim, który zna ciebie bardziej niż ktokolwiek inny i miłuje bardziej niż ktokolwiek inny”^[6]. Być może Piotr, kiedy płakał z powodu trzykrotnego zaparcia się Jezusa, przypomniał sobie chwile, które z Nim dzielił: dzień powołania, osobiste rozmowy, radość bycia świadkiem cudów... I być może to właśnie pomogło mu nie popaść w rozpacz i przypomniało mu o czymś, czego my również doświadczyliśmy: że musimy często przyjmować Boże miłosierdzie. W trudnych chwilach Najświętsza Maryja Panna pomoże nam szukać spojrzenia Jej Syna i pamiętać, że Bóg nieustannie nas wzywa.

.....

[1] Franciszek, *Anioł Pański*, 24 I 2021.

[2] Św. Josemaría, *Kuźnia*, punkt 344.

[3] Franciszek, *Anioł Pański*, 26 I 2020.

[4] Św. Josemaría, *List* 3, nr. 9.

[5] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, punkt 58.

[6] Franciszek, *Homilia*, 8 IV 2023.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/rozważania-niedziela-3-
tygodnia-czasu-zwykłego-rok-b/](https://opusdei.org/pl-
pl/article/rozważania-niedziela-3-
tygodnia-czasu-zwykłego-rok-b/)
(15-03-2026)